

Posudek diplomové práce Miroslavy Stehlíkové. „Filosofické základy hlubinné astrologie“

Diplomní práce Miroslavy Stehlíkové je věnována poněkud nečekanému tématu, tedy astrologii. Postavení astrologie v tradici evropského myšlení se neustále mění. Jsou období, kdy patřila k velmi významným oborům lidské činnosti a období, kdy byla zcela zatracována. Dnešní postmoderní svět, který se snaží nenechat stranou žádnou minulou myšlenkovou výzvu, se opět k astrologii nestaví tak nepřátelsky. S Foucaultem řečeno, jsme v období, kdy prim často hrají pseudovědy.

Smyslem autorčiny práce, alespoň soudě podle názvu, je ukázat filosofická východiska, na nichž je astrologie v dějinách evropského myšlení postavena. Autorka se snaží ukázat to jak teoreticky, tak prakticky. Určitým problémem je, že se jí nedaří tyto přístupy propojit. Práce se tak rozpadá do tří nevyvážených celků.

První část práce je tvořena stručným historickým exkurzem do dějin mystického a hermetického myšlení. Jde skutečně jen o bodový nástin, opřený pouze o fakta z literatury učebnicového typu jako jsou Störigovy Malé dějiny filosofie, nebo Armstrongova Filosofie pozdní antiky. Výběr autorů, o nichž píše, není vzhledem k tématu práce, zcela jasný a předvedení díla takových myslitelů jakými byli např. Areopagita či Mistr Eckhart v jednom či dvou odstavcích poměrně zbytečné.

Druhá část práce je věnována především renesančnímu novoplatonikovi Marsiliovu Ficinovi a považují ji z celé práce za nejprínosnější a nejhodnotnější. Autorka zde vychází nejen ze sekundární literatury, ale opírá se o prameny včetně děl v anglických překladech. Proto může hlouběji porozumět tomu, co o daném mysliteli říká sekundární literatura a prokazuje schopnost samostatného zpracování tématu. Otevírá si tak i možnost ukázat další vývoj podnětů z Ficiniova díla, např. u Junga. Touto cestou ale autorka již dál nejde.

Třetí část práce se zabývá astrologickou symbolikou. Je to nejdelší část, opírající se o studium rozmanité astrologické literatury. Jejím jádrem však není rozbor filosofických východisek astrologické symboliky, spíše se jedná o „praktickou“ astrologii. Zařazení této části mi není zcela jasné a k její kvalitě se nemohu vyjadřovat.

Po formální stránce je práce v pořádku. Autorka správně cituje, využívá rozmanité literatury včetně cizojazyčné. Text je čtivý, napsaný pěkným jazykem.

Vzhledem k filosofickému tématu práce navrhuji, aby se rozprava při obhajobě věnovala renesančnímu myšlení, především dílu M. Ficina. Zároveň bych ráda slyšela, jaký smysl dává autorka třetí části své práce vzhledem k tomu, že má jít o „filosofické základy“.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm „dobře“.

Miloslava Blažková

Praha 8.9.2009

PhDr. Miloslava Blažková, CSc.